ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

№ 10.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ***ВТОРНИКЪ,*** *4-го Февраля.* — **1847** — ***Wilno. WTOREK,*** *4-go Lutego.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 28-го Января.

По случаю благополучнаго разрѣшенія отъ бремени Ея Императорскаго Высочества Государыни Великой Княгини Маріи Николаевны, Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: наложенный при Высочайшемъ Дворѣ трауръ снять впредь до повелѣнія.

—

Высочайшій Рескриптъ,

данный на имя Главноначальствующаго надъ Почтовымъ Департаментомъ.

Владиміръ Өедоровичъ! Поручивъ вамъ, за отсутствіемъ и болѣзнію Генералъ-Адъютанта Князя Волконскаго, докладъ по дѣламъ Министерства Двора, къ разсмотрѣнію Моему восходящимъ, Я постоянно видѣлъ въ неутомимой дѣятельности вашей новыя доказательства того отличнаго усердія, коимъ ознаменована вся долговременная, полезная служба ваша, чувствомъ долга и преданности ко Мнѣ одушевленная. Нынѣ, по выздоровленіи Министра Двора, освобождая васъ отъ сихъ многотрудныхъ занятій, во изъявленіе полной и совершенной Моей признательности, препровождаю при семъ къ вамъ украшенную брилліантами табакерку съ Моимъ портретомъ.

Пребываю къ вамъ навсегда благосклоннымъ.

Въ Санктпетербургѣ, 20-го Декабря 1846 года.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

—

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, въ званіи Каммергера Князь *Волконскій*, назначенъ въ должность Гофмейстера Двора Его Императорскаго Величества и Вице-Президента Гофъ-Интендантской Конторы.

— Екатеринославскій Гражданскій Губернаторъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Пеутлингъ*, уволенъ отъ службы.

— Членъ Совѣта Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Фабръ*, назначенъ Екатеринославскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ.

— Двора Его Императорскаго Величества Лейбъ-Медикъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Арендтъ*, назначенъ Инспекторомъ по Медицинской части въ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 28-go Stycznia.

Z okoliczności szczęśliwego rozwiązania ciąży Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Xiężny Maryi Nikołajewny, Jego Cesarska Mość Najwyżéj rozkazać raczył: przywdzianą u Najwyższego Dworu żałobę zdjąć do dalszego rozkazu.

—

Najwyższy Reskrypt,

do Głównozarządzającego Departamentem Pocztowym.

Włodzimiérzu synu Teodora! Poruczywszy wam, z powodu nieobecności i choroby Jenerał-Adjutanta Xięcia Wołkońskiego, przedstawianie w sprawach Ministerstwa Dworu, do uwagi Mojej przychodzących, ciągle widziałem w niezmordowanéj czynności waszéj nowe dowody téj znakomitéj gorliwości, jaką odznaczona jest cała, długoletnia, pożyteczna służba wasza, uczuciem obowiązku i przywiązania ku Mnie przejęta. Teraz, po powrócie do zdrowia Ministra Dworu, uwalniając was od tak licznych zatrudnień, w dowód zupełnéj Mojej wdzięczności, przesyłam wam przy niniejszém tabakierę, ozdobioną brylantami, z Moim portretem.

Pozostaję ku wam na zawsze przychylnym.

W St. Petersburgu, 20-go Grudnia 1846 roku.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

—

Rzeczywisty Radzca Stanu, Szambelan Xiążę *Wołkoński*, mianowany Mistrzem Dworu Jego Cesarskiej Mości i Wice-Prezydentem Bióra Intendencyi Dworu.

— Ekaterynosławski Cywilny Gubernator, Rzeczywisty Radzca Stanu *Peutling*, uwolniony ze służby.

— Członek Rady Ministeryum Spraw Wewnętrznych, Rzeczywisty Radzca Stanu *Fabr*, mianowany Ekaterynosławskim Cywilnym Gubernatorem.

— Dworu Jego Cesarskiej Mości Lejb-Medyk, Rzeczywisty Radzca Stanu *Arendt*, mianowany został Inspektorem, pod względem lekarskim, w zakładach Cesarzo-

учрежденіяхъ Императрицы Маріи, съ оставленіемъ въ прежнихъ званіяхъ и съ сохраненіемъ получаемаго имъ содержанія.

—

Въ Субботу, 11-го Января, происходило въ Императорской Академіи Наукъ торжественное годичное засѣданіе, подъ предсѣдательствомъ Президента ея, Министра Народнаго Просвѣщенія Графа Сергія Семеновича *Уварова*, и Вице-Президента Кн. Михаила Александровича Дондукова-Корсакова. Г. Академикъ П. А. Плетневъ прочиталъ обозрѣніе трудовъ Отдѣленія Русскаго Языка и Словесности, а Г. Непремѣнный Секретарь П. Н. Фуссъ,—отчетъ о перемѣнахъ, происшедшихъ въ Академіи въ продолженіе истекшаго года, и о занятіяхъ Академиковъ двухъ другихъ Отдѣленій. Академикъ В. Я. Струве прочиталъ разсужденіе о наименованіи новой планеты, открытой Г. Леверріе.— Въ заключеніе объявлено было, что Академія избрала въ свои Почетные Члены: Президента Совѣта Министровъ Короля Обѣихъ Сицилій, Маркиза *де Піетра Кателла*, и въ Члены Корреспонденты, на открывшіяся вакансіи: Члена Парижской Академіи Наукъ, *Мильнъ-Эдвардса*, Профессора Императорской Медико-Хирургической Академіи *Пирогова*: Профессора Гиссенскаго Университета *Бишофа*, Управляющаго Главнымъ Архивомъ въ Москвѣ, Князя Михаила *Андреевича* Оболенскаго, Профессоровъ Кенигсбергскаго Университета Доктора *Шуберта*, и Берлинскаго, Доктора *Лахмана*.

wej Maryi, z pozostaniem przy dawniejszych obowiązkach i z zachowaniem pobieranéj przezeń płacy.

—

Dnia 11-go Stycznia, odbyło się w Cesarskiej Akademii Nauk uroczyste doroczne posiedzenie, pod przewodnictwem jéj Prezesa, Ministra Oświecenia Narodowego, Hrabiego Sergijusza *Uwarowa*, i Wice-Prezesa, Xięcia Michała Dondukowa Korsakowa. P. Akademik P. A. Pletniew odczytał przegląd prac Oddziału Języka Rossyjskiego i Literatury, a P. Sekretarz stały P. N. Fuss, sprawozdanie o zmianach, zaszłych w Akademii w ciągu roku zeszłego i o zajęciach Akademików dwóch drugich Oddziałów. Akademik W. J. Struwe odczytał rozprawę o nazwaniu nowéj planety, odkrytéj przez Leverrier. W końcu zawiadomiono, że Akademia obrała na Członka honorowego: Prezesa Rady Ministrów Króla Obojéj Sycylii, Markiza *de Pietra-Catella*, a na Członków korrespondentów, na wakujące miejsca: Członka Paryzkiéj Akademii Nauk, *Milne-Edwardsa*, Professora Cesarskiej Medyko-Chirurgicznéj Akademii *Pirogowa*; Professora Uniwersytetu Gisseńskiego *Bischoffa*, Zarządzającego Głównem Archiwum w Moskwie, Xięcia *Michała Oboleńskiego*, Professorów: Uniwersytetu Królewieckiego, Doktora *Schuberta*, i Berlińskiego, Doktora *Lachmana*.

Извѣстія съ Кавказа.

Начальникъ Владикавказскаго Военнаго Округа донесъ, что 16-го Ноября, партія Чеченцевъ, до 500 человѣкъ, послѣ тщетныхъ ожиданій въ лѣсу у Нестеровскаго Укрѣпленія выгона жительскаго скота, около полудня начала переправляться обратно чрезъ рѣку Ассу, выше укрѣпленія. Сигнальные выстрѣлы оповѣстили Сунженскую Линію о появленіи непріятеля, и немедленно конные резервы бросились изъ всѣхъ трехъ станицъ: Сунженской, Михайловской и Троицкой, на Ассу, а за ними резервы Донскихъ полковъ и шесть ротъ пѣхоты съ двумя орудіями.

Первымъ прискакалъ къ рѣкѣ резервъ Сунженской Станицы, подъ командою Хорунжаго *Предимирова*, съ тѣмъ, чтобы перерѣзать отступленіе непріятеля, который тянулся по опушкѣ Карабулакскаго Лѣса на противоположномъ берегу; казаки эти тотчасъ же переправились чрезъ рѣку, и скрытно пробѣжавъ лѣсистою балкою, бросились на Чеченцевъ, и завязали съ ними рукопашный бой; непріятель сначала, пользуясь превосходствомъ силъ, упорно защищался, но замѣтивъ приближеніе остальныхъ казаковъ, бѣжалъ и едва успѣлъ скрыться въ глубинѣ лѣса.

Эта удачная схватка продолжалась не болѣе четверти часа; дѣло рѣшили одни казаки Сунженской Станицы, предводимые офицерами, изъ которыхъ особенно отличились: Сунженскаго Полка Поручикъ *Томашевскій* и прикомандированный къ этому полку Прапорщикъ *Гескетъ*, оба раненые шашками, и Хорунжій *Предимировъ*.

Чеченцы оставили на мѣстѣ три изрубленныхъ тѣла и едва могли увести съ собою болѣе десятка человѣкъ тяжело раненыхъ шашками.— Хотя послѣдствія этого дѣла, ограничиваются незначительнымъ урономъ непріятельскимъ, но это произошло отъ того, что Чеченцы, пользуясь близостію лѣса для бѣгства, не показали ни какой стойкости,— и тѣмъ не менѣе неимовѣрно быстрое появленіе казаковъ на Ассу, доказываетъ постоянную бдительность войскъ нашихъ на Сунжѣ и неусыпнаго ихъ начальника Подполковника *Слѣпцова*, а также смѣлость казаковъ вновь поселеннаго полка.

Wiadomości z Kaukazu.

Naczelnik okręgu wojennego Władykaukazkiego doniósł, że 16-go Listopada, partya Czeczeńców, w liczbie 500 ludzi, czekając napróżno w lesie pod warownią Nesterowską wygonu na paszę bydła, do mieszkańców należącego, zaczęła się przeprawiać około południa napowrót przez rzekę Assę, powyżéj warowni. Wystrzały sygnałowe zawiadomiły linią Sunżeńską o zjawieniu się nieprzyjaciela, i bezzwłocznie rezerwy konne z wszystkich trzech stanic: Sunżeńskiéj, Michajłowskiéj i Troickiéj, rzuciły się ku Assie, a za niemi rezerwy półków Dońskich i sześć rot piechoty z dwóma działami.

Najpierwéj dopadła rzeki rezerwa stanicy Sunżeńskiéj, pod dowództwem Chorążego *Predimirowa*, w zamiarze przecięcia odwrotu nieprzyjacielowi, który ciągnął krajem lasu Karabułakskiego, na przeciwnym brzegu. Kozacy ci przeprawili się natychmiast przez rzekę, i przebiegłszy skrycie lesistym wąwozem, rzucili się na Czeczeńców i rozpoczęli z nimi bój ręczny. Z początku nieprzyjaciel, korzystając z przewagi sił swoich, bronił się uporczywie, ale ujrzawszy zbliżających się pozostałych kozaków, pierzchnął i zaledwie zdążył skryć się w głębi lasu.

Pomyślna ta utarczka trwała nie więcéj nad kwadrans; bój rozstrzygnęli jedni Kozacy stanicy Sunżeńskiéj, dowodzeni przez oficerów, z których szczególniéj odznaczyli się: Porucznik półku Sunżeńskiego *Tomaszewski*, i przykomenderowany do tegoż półku Chorąży *Hesket*, obaj ranni szablami, oraz Chorąży *Predimirow*.

Czeczeńcy pozostawili na placu trzy porąbane ciała i zaledwie zdołali uwieźć przeszło dziesięciu ludzi, ciężko poranionych szablami. Chociaż wypadek téj rozprawy ogranicza się małoznaczącą stratą nieprzyjaciela, ale to jedynie stąd pochodzi, że Czeczeńcy, korzystając z bliskości lasu dla ucieczki, nie okazali żadnéj wytrwałości; niemniéj wszakże nadzwyczaj szybkie zjawienie się kozaków nad Assą, okazuje ciągłą czujność naszych wojsk na Sunży oraz niezmordowanego ich naczelnika, Podpółkownika *Słepcowa*, równie jak i śmiałość Kozaków z półku nowo tam osiedlonego.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 29 *Января*.

Съ нѣкотораго времени, въ нѣмецкихъ журналахъ много пишутъ о состояніи здоровья князя-канцлера, а въ одномъ изъ нихъ: *Nuernberger Korrespondent*, помѣщено извѣстіе, полученное изъ Франкфурта на Майнѣ, отъ 17 с. м., что въ этомъ году, по поводу разстроеннаго здоровья князя, одинъ изъ значительныхъ австрійскихъ дипломатовъ получитъ другое на-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

Wiedeń, 29 *stycznia*.

Od niejakiego czasu, peryodyczne pisma Niemieckie, zajmują się ciągle stanem zdrowia Xięcia Metternicha, jedno nawet z nich „*Korespondent Norymbergski*“ umieścił pod dniem 17-m b. m. wiadomość, nadesłaną sobie z Frankfurtu nad Menem, że w ciągu b. r. z powodu chwiejącego się stanu zdrowia Xięcia Kanclerza, zajdzie zmiana w powołaniu jednego ze znakomitych dyplomatów

значеніе. Не трудно отгадать поводъ этихъ слуховъ, которые способствуютъ бирженымъ спекуляціямъ, и наполняютъ столбцы журналовъ; но мы знаемъ изъ достовѣрнаго источника, что знаменитый государственный мужъ этотъ, который столь долгое время, благодѣтельнымъ вліяніемъ своимъ, дѣйствуетъ на судьбы свѣта, находится въ вожделѣнномъ здравіи и съ обычною, неутомимою дѣятельностію, съ 9 часовъ утра до полуночи занимается государственными дѣлами.

Офенъ, *19 Января.*

Вчера, въ 3 часа, погребено тѣло эрцгерцога палатина въ фамильной гробницѣ эрцгерцоговъ. При этомъ обрядѣ присутствовалъ дворъ, военное и гражданское начальства, и множество жителей. Духовное завѣщаніе покойнаго, согласно послѣдней его волѣ, будетъ вскрыто эрцгерцогомъ Іоанномъ, Штейермаркскимъ губернаторомъ.

Краковъ, *26 Января.*

Здѣсь обнародованы слѣдующія постановленія:

I. Со дня присоединенія Краковской области къ Австрійскому таможенному округу, именно, съ 29 Января 1847 г., дозволяется временно, впредь до дальнѣйшаго распоряженія, безпошлинный привозъ изъ-за границы, чрезъ новую таможенную черту со стороны Пруссіи и Царства Польскаго, хлѣба, какъ то: пшеницы, ржи, ячменя и овса.

II. Для сравненія Краковской области, въ отношеніи денежнаго курса, съ Галиціею и другими Австрійскими владѣніями, поименованныя въ табели монеты, ассигнаціи и наконецъ билеты Австрійскаго національнаго привиллегированнаго банка, имѣютъ отнынѣ войти въ обращеніе въ Краковской области, и будутъ принимаемы во всѣхъ казначействахъ и присутственныхъ мѣстахъ.

III. Назначенный 10 § постановленія отъ 18 с. м., касательно присоединенія Краковской Области къ Австрійскому Таможенному Округу, срокъ для объявленія товаровъ, продолжается по 14 Февраля; а время въ продолженіе котораго должна быть произведена повѣрка по силѣ 5 и 12 §§, по 28 Февраля сего года. Присоединеніе же къ таможенному округу, согласно прежнему распоряженію, послѣдуетъ 29 сего Января.

Франція.

Парижъ, *26 Января.*

На вчерашнемъ засѣданіи палаты перовъ, предложенъ принятый уже палатою депутатовъ проектъ закона относительно привоза иностраннаго хлѣба, по силѣ коего хлѣбъ сей можетъ быть привозимъ во Францію съ очищеніемъ его самою незначительною пошлиною по 31 Іюля, а доставляющія оный суда, освобождены отъ всякихъ, существовавшихъ донынѣ платежей.

— Палата депутатовъ разсматривала бюджетъ по морскому вѣдомству; за симъ утвердила сумму на содержаніе въ 1848 г. министерства финансовъ, составляющую 646,696,882 фр.

— На происходившемъ у Г. Ганнерона собраніи депутатовъ лѣваго центра, Г. Тьеръ говорилъ много объ испанскихъ бракосочетаніяхъ, и между прочимъ присовокупилъ, что хотя онъ того мнѣнія, что не соблюдено въ этомъ случаѣ относительно Англіи должнаго вниманія, однако онъ нехочетъ никому навязывать своего мнѣнія. Въ палатѣ онъ потому только произнесетъ рѣчь по этому предмету, что сего требуетъ личное его достоинство. Касательно же его отношеній къ Гг. Билльо и Дюфору увѣрялъ, что объ этомъ не имѣетъ никакихъ свѣдѣній.

— За нѣсколько предъ симъ дней отправлены повелѣнія нѣсколькимъ полкамъ, чтобы они заняли немедленно посты, угрожанные смятеніями, вспыхнувшими по поводу дороговизны хлѣба. Часть войска отправилась также въ Руанъ.

— У Англійскаго посланника, лорда Норменби, былъ въ минувшую Пятницу большой балъ, на которомъ, кромѣ маршала Сульта, не было никого изъ министровъ. Въ числѣ гостей замѣтили графа Моле и г-на Тьера. Такъ какъ маршалъ Сультъ одинъ изъ министровъ находился на семъ балѣ, то это подало поводъ къ различнымъ толкамъ на счетъ отношеній его, какъ перваго министра, къ товарищамъ.

Austryackich. Nie trudno odgadnąć powody tych pogłosek; służą one bowiem spekulacyom giełdowym i podsycają czczość dzienników. Możemy jednak zapewnić z najlepszego źródła, że ten wielki mąż stanu, który tak długo wywiera wpływ czynny i zbawienny na losy świata, używa najlepszego zdrowia, i ze zwykłą sobie niezmordowaną czynnością, od godziny 9 éj rano do północy zajmuje się sprawami państwa.

Buda, *19 stycznia.*

Wczoraj, o godzinie 3-éj, pochowane zostały zwłoki Arcy-Xięcia Palatyna, w grobach rodzinnych Arcy-Xiążąt. Na tym smutnym obrzędzie, znajdował się dwór, władze cywilne i wojskowe, tudzież liczne zgromadzenie mieszkańców. Testament dostojnego zmarłego, według jego ostatniéj woli, otworzony będzie przez Arcy-Xięcia Jana, Gubernatora Styryi.

Kraków, *26 stycznia.*

Ogłoszono tu następujące obwieszczenia:

I. Od dnia wcielenia kraju Krakowskigo w obręb celny Austryacki, mianowicie od 29-go stycznia 1847, poczynając, dozwolonym zostaje tymczasowo, aż do dalszéj decyzyi, przywóz zboża z zagranicy, przez nową linią celną, z Prussami i Królestwem Polskiem graniczącą, bez opłaty cła, jako-to: pszenicy, żyta, jęczmienia i owsa.

II. Ażeby kraj Krakowski, pod względem obiegu pieniędzy, postawić na równi z Galicyą i innemi Austryackiemi dziedzicznemi krajami, zamieszczone w osobnym wykazie gatunki pieniędzy metalowych, następnie wyszczególnionych w tymże papierów pieniężnych, — i nakoniec, papierów uprzywilejowanego Austryackiego Banku narodowego, mają odtąd na territorium Krakowskiem stanowić prawomocny środek zamiany, i jako takie, we wszystkich publicznych kassach i urzędach być przyjmowane.

III. Oznaczony w § 10-m obwieszczenia z d. 18-go b. m., tyczącego się wcielenia territorium Krakowskiego w obręb celny Austryacki, termin deklarowania towarów, przedłuża się do dnia 14-go lutego; a czas w którym zupełne urzędowe sprawdzenie tychże wedle §§ 5 i 12 nastąpić ma, do dnia 28-go lutego r. b. Wcielenie zaś w obręb celny, jak już rozporządzono, z dniem 29-m b. m. stycznia następuje.

Francya.

Paryż, *26 stycznia.*

Na wczorajszém posiedzeniu Izby Parów, Minister rolnictwa i handlu przełożył przyjęty już jednomyślnie przez Izbę Deputowanych projekt do prawa względem dowozu zboża, mocą którego, wszelkie zboże zagraniczne wprowadzane być może do Francyi za najniższą opłatą do d. 31 lipca b. r., a przywożące je okręty, uwolnione są od wszelkich dotychczasowych opłat.

— Izba Deputowanych zajmowała się wczoraj budżetem marynarki; następnie zaś uchwaliła na rok 1848 budżet wydatków dla ministerstwa skarbu, w ilości 646,696,882 fr.

— Na odbytém u P. Ganneron zgromadzeniu Deputowanych lewego środka, P. Thiers mówił długo o hiszpańskich małżeństwach i wynurzył się w ten sposób, że lubo jest tego zdania, iż nie zachowano względem Anglii przyzwoitych względów, nie chce jednak nikomu swojego zdania narzucać. W Izbie zaś dla tego tylko w tym przedmiocie głos zabierze, iż jego osobista godność tego wymaga. Co się tyczy jego poróżnienia z PP. Billault i Dufaure, P. Thiers zapewniał, że o tém wcale nic nie wie.

— Przed kilku dniami wysłane zostały rozkazy do kilku półków, aby się udały na punkta najwięcéj zagrożone przez rozruchy spowodowane przez drożyznę zboża. Wojsko miało się także udać do Rouen.

— Poseł angielski, Lord Normanby, dawał w tych dniach wielki bal, na którym znajdował się tylko jeden z Ministrów, to jest, Marszałek Soult. Pomiędzy obecnymi uważano Hr. Molé i P. Thiers. Że Marszałek sam jeden tylko z całego grona gabinetu na tym znajdował się balu, dało to powód do rozmaitych wniosków o stosunkach Prezesa rady z jego kollegami.

(1)

— Лондонскій корреспондентъ сообщаетъ, что французскій посланникъ въ Лондонѣ, первый разъ со времени возвращенія его, имѣлъ, третьяго дня, продолжительное совѣщаніе съ лордомъ Пальмерстономъ, и что былъ послѣ того весьма доволенъ.

— Въ *La Presse* утверждаютъ, что существуетъ новое доказательство постоянства лорда Пальмерстона въ его предначертаніяхъ. Онъ неоставилъ еще своихъ видовъ 1840 года относительно Египта, но только нѣсколько измѣнилъ ихъ; ибо нынѣ хочетъ купить Египетъ! Въ Александріи и Константинополѣ онъ предпринялъ нѣкоторыя мѣры, чтобы Англія, послѣ кончины Вице-Короля, съ нѣкоторыми условіями получила сію страну.

— Въ письмѣ, полученномъ изъ Константинополя отъ 6-го Января, сообщаютъ слѣдующее: Недоразумѣніе, происшедшее между Франціею и Оттоманскою партою, по поводу Тунисскаго Бея, возрасло до высокой степени. На протестацію Порты, французскій посланникъ отвѣчалъ нотою, имѣвшею цѣлію сохранить *status quo*. Диванъ подалъ новую протестацію французскому посланнику, для опроверженія всѣхъ приведенныхъ посланникомъ объясненій. За симъ, въ Султанскомъ дворцѣ, происходилъ большой министерскій совѣтъ по сему предмету. Султанъ лично участвовалъ въ сихъ совѣщаніяхъ, и дипломатическій корпусъ съ жаромъ производилъ оныя.

— Съ острова Отаити получены извѣстія по 6 Августа. На всемъ островѣ господствуетъ совершенное спокойствіе, и туземцы не осмѣливались препятствовать постройкѣ укрѣпленія на равнинѣ Понавіи.

— Король назначилъ г-на Фортъ-Руэна своимъ посланникомъ и повѣреннымъ въ дѣлахъ въ Китаѣ. Г-нъ Фортъ-Руэнъ будетъ жить въ Кантонѣ.

27 Января.

Въ прошлую Субботу дано было во дворцѣ великолѣпное пиршество, по случаю дня рожденія герцогини Орлеанской.

— На вчерашнемъ засѣданіи палаты депутатовъ, президентъ прочелъ проектъ адресса на тронную рѣчь, который есть повтореніе этой рѣчи. Пренія объ адрессѣ начнутся 1 Февраля.

— Въ *Journal des Débats* пишутъ, что отвѣтъ г-на Гизо, на ноту лорда Пальмерстона отъ 8 с. м. вчера отправленъ въ Лондонъ, и чрезъ три или четыре дня будетъ представленъ въ палату депутатовъ, еще прежде преній объ адрессѣ.

— Изъ Алжиріи пишутъ отъ 2 с. м., что снова были двѣ стычки съ Арабами: первая произошла тогда, когда Французы напали на лагерь начальника племени Мулей, который тревожилъ союзныя племена, а другая стычка происходила съ однимъ изъ племенъ оазиса Сагары, которое Бу-Маза возстевилъ противъ Французовъ. Въ первой битвѣ Французы отбили нѣсколько штукъ оружія, нѣсколько лошадей и одно знамя, и убили 20 чел., а въ другой совершенно усмирили взбунтовавшееся племя, которое потеряло 30 чел. убитыми и 100 ранеными.

— Правительство наше, по настоятельному требованію вашингтонскаго кабинета, разослало циркуляръ къ французскимъ консуламъ и агентамъ въ мексиканскихъ портахъ, чтобы они увѣдомили своихъ соотечественниковъ, что Французское правительство не разрѣшаетъ имъ принимать корсерскіе патенты, выдаваемые Мексиканскимъ правительствомъ, и что, въ случаѣ принятія таковыхъ, сами будутъ виноваты, если лишены будутъ французскихъ правъ гражданства и подвергнуты отвѣтственности, какъ морскіе разбойники.

28 Января.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты перовъ, герцогъ Криллонъ произнесъ похвальное слово въ че ть умершаго, герцога Монморанси; послѣ чего начались пренія по проекту закона о ввозѣ хлѣба изъ-за границы, который послѣ непродолжительныхъ преній, палата приняла единодушно.

— До сихъ поръ, въ палатѣ депутатовъ, никто не объявилъ о томъ что будетъ говорить противъ адреса, а одинъ изъ ораторовъ, именно г-нъ Демуссо, записался защищать адрессъ. Друзья г-на Тьера, которые намѣревались говорить противъ адреса, вычеркнули свои имена. Бюджетная коммисія уже укомплектована и состоитъ изъ 18 членовъ, изъ коихъ только 3 принадлежатъ къ оппозиціи.

— Министръ внутреввыхъ дѣлъ постановилъ учредить консульство на мысѣ Доброй Надежды. Консулъ

— Korrespondent Londyński donosi, że Poseł francuzki w Londynie, piérwszy raz od swego tam powrótu, miał onegdaj długą konferencyą z Lordem Palmerston, i że był z niéj bardzo zadowolony.

— *La Presse* twierdzi, że ma nowy dowód, jak Lord Palmerston wytrwałym jest w swoich planach. Jeszcze albowiem nie zaniechał od roku 1840 swych widoków co do Egiptu, ale je tylko odmienił— gdyż teraz chce **E g i p t k u p i ć!** W Alexandryi i w Konstantynopolu poczynił już miał potajemne kroki, aby Anglia po śmierci Wice Króla pod pewnemi warunkami ów kraj otrzymała.

— W korrespondencyi nadesłanéj z Konstantynopola pod d. 6 stycznia przez Marsylię czytamy: Nieporozumienie zaszłe między Francyą i Portą Ottomańską, z powodu Beja Tunetańskiego doszło do wysokiego stopnia. Na protestacyą Porty, Poseł francuzki odpowiedział notą, która miała na celu utrzymanie *status quo*. Dywan podał nową protestacyą Posłowi Francyi, dla zbicia wszelkich przez Posła przytoczonych argumentów. Następnie odbyła się w tymże przedmiocie wielka rada ministeryalna w pałacu Sułtańskim. Sam Sułtan przewodniczył naradom, a Ciało Dyplomatyczne żywo się niemi zajęło.

— Z Otahiti mamy wiadomości, dochodzące do 6 go sierpnia. Na téj wyspie panuje najzupełniejsza spokojność, a mieszkańcy nie ośmielili się przeszkadzać wznoszeniu warowni, przedzielającéj dolinę Ponawiją.

— Król, mianował P. Forth-Rouen swoim Posłem i sprawującym interessa w Chinach. P. Fort-Rouen mieszkać będzie w Kantonie.

Dnia 27 stycznia.

W zeszłą Sobotę dawana była w zamku świetna zabawa, z powodu rocznicy urodzin Xiężny Orleanu.

— Na wczorajszém posiedzeniu Izby Deputowanych, Prezes odczytał projekt do adressu na mowę tronową, który jest prostém prawie powtórzeniem samejże mowy. Rozprawy nad pomienionym adressem rozpoczą się 1 lutego

— *Journal des Débats* donosi, że odpowiedź P. Guizot na ostatnią notę Lorda Palmerstona z d. 8 b. m., wczoraj do Londynu odesłaną została; zatém za trzy lub cztéry dni będzie mogła być złożoną Izbie Deputowanych, przed rozprawami nad adressem.

— Donoszą z Algieru pod 20-ym b. m., że znowu stoczono dwie potyczki z Arabami: piérwszą z nich było natarcie na obóz naczelnika plemienia Muley, który niepokoił plemiona Francuzom przychylne; druga zaś utarczka odbyła się z jedném z plemion oazy Sahary, które Bu-Muza przeciw Francuzom podburzył. W piérwszéj walce zdobyli Francuzi kilka sztuk broni, kilka koni i jednę chorągiew, tudzież położyli trupem 20 ludzi. Druga zaś posłużyła im do zupełnego uśmierzenia wzburzonego plemienia, które straciło 30 ludzi w zabitych i miało około 100 rannych.

— Rząd nasz, na wyraźne żądanie gabinetu Washingtońskiego, wydał okolnik do Konsulów i ajentów Francyi, w portach Mexykańskich, aby ci zawiadomili swoich rodaków, że rząd francuzki nie upoważnia ich do przyjmowania listów korsarskich, od gabinetu Mexykańskiego wydawanych, i że w razie przyjęcia tychże, sami sobie przypiszą winę, jeżeli, jako pozbawieni praw obywateli francuzkich i jako rozbójnicy morscy traktowani będą.

Dnia 28 stycznia.

Na wczorajszém posiedzeniu Izby Parów, naprzód Xiążę Crillon odczytał mowę pochwalną na cześć zmarłego Xięcia Montmorency, następnie zaś rozpoczęły się narady nad projektem do prawa o przywozie zboża z zagranicy, który, po krótkich rozprawach, Izba jednomyślnie przyjęła.

— Dotychczas w Izbie Deputowanych żaden z mowców nie zapisał się przeciw adressowi, a jeden tylko P. Desmousseaux za adressem. Przyjaciele P. Thiers, którzy mieli zamiar mówić przeciw adressowi, wykreślili swe imiona. Kommissya budżetowa już jest uzupełniona; składa się z 18-tu członków, a z tych trzech tylko należy do oppozycyi.

— Minister spraw zagranicznych postanowił utworzyć konsulat francuzki na przylądku Dobréj-Nadziei. Kon-

будетъ жить въ Капѣ, столицѣ англійскихъ владѣній въ этой части Африки, и будетъ получать жалованья по 20.000 фр. въ годъ. Министръ потребуетъ вскорѣ отъ палатъ кредита на сей предметъ.

— Академія Исторіи назначила на дняхъ, по жребію, чиновниковъ по своему отдѣленію на 1847 годъ, и избрала г-на Мартинеса де ла Роза своимъ президентомъ.

— Недавно объявлена была подписка въ пользу Ирландцевъ; теперь изъ обнародованныхъ свѣдѣній оказывается, что сборъ приношеній идетъ успѣшно, и что уже 11,000 фр. отправлены въ Дублинъ.

— Парижскій городскій совѣтъ назначилъ 260,000 фр. на покупку для бѣдныхъ хлѣба во второй половинѣ Января. Владѣльцамъ домовъ предоставлено выдавать билеты.

— Слышно, что національная гвардія будетъ возстановлена въ тѣхъ городахъ, гдѣ она была распущена.

— Французскій банкъ снова получилъ изъ Лондона транспортъ серебряныхъ слитковъ. На монетныхъ дворахъ чеканятъ пяти-франковыя монеты.

— Извѣстный драматическій писатель г-нъ Скрибъ, опасно болѣнъ.

29 *Января.*

Въ *Moniteur* напечатано сегодня королевское постановленіе, по силѣ коего, принятый палатами, законъ относительно привоза иностраннаго хлѣба, приведенъ будетъ въ исполненіе, и другое, по которому сарацынское пшено и гречиха, при вывозѣ изъ Франціи, будутъ очищаемы по 31-е Іюля самою высокою пошлиною, опредѣленною тарифомъ 15 Апрѣля 1832 года.

— Въ *La Presse* пишутъ, что Королева Викторія недовольна лордомъ Пальмерстономъ, коего письма попались въ руки Португальской Королевы; изъ писемъ сихъ видно, что лордъ принималъ непосредственное дѣятельное участіе въ португальскомъ возстаніи, надѣясь, что если бы возстаніе удалось и Донна Марія была низведена съ престола, то это произвело бы реакцію въ Испаніи, и Королева Изабелла также пала бъ. Копіи сихъ писемъ сообщены Бельгійскому Королю.

— Уже три недѣли какъ здѣсь находится Саидскій Генералъ-Викарій и делегатъ маронитскаго патріарха, Азаръ, намѣревающійся поднести правительству прошеніе, подписанное 229 маронитскими шейками, коимъ Марониты ходатайствуютъ насчетъ протекціи Франціи. Въ газ. *Constitutionnel* сообщаютъ, что Г. Гизо до послѣдняго времени не принималъ его въ аудіенціи.

— Въ газ. *Semaine* обнародовано письмо Абд-эль-Кадера, писанное имъ къ одному изъ французскихъ генераловъ, въ коемъ онъ объявляетъ, что самъ маршалъ Бюжо, враждебными противъ него чувствами, заставилъ его умертвить французскихъ плѣнниковъ; ибо маршалъ принялъ прежде французскихъ плѣнниковъ въ Текедемптѣ съ пренебреженіемъ, а потомъ одного изъ его начальниковъ, который долженъ былъ условиться съ нимъ на счетъ обмѣна плѣнниковъ, велѣлъ посадить въ заключеніе. Такимъ образомъ плѣнники сдѣлались жертвою негодованія, возбужденнаго самимъ маршаломъ. Въ заключеніе проситъ принять его посланника, съ изъявленіемъ желанія возстановить мирныя отношенія. Посланникъ сей отправленъ обратно подъ конвоемъ.

— Въ прошлую ночь умеръ г-нъ Жоберъ, перъ Франціи членъ института, тесть депутата г-на Дюфора.

— Герцогъ Сабранъ, перъ Франціи, за нѣсколько предъ симъ дней скончался въ Марсели.

— Одна дама, недавно скончавшаяся во Франціи, оставила духовное завѣщаніе, коимъ назначаетъ ежегодно 120,000 фр. для поддерживанія признанныхъ и достойныхъ поощренія талантовъ какъ то, литераторовъ и всякаго рода другихъ артистовъ.

Англія

Лондонъ, 22 *Января.*

Третьяго дня, Королева принимала въ Букингамскомъ дворцѣ оберъ-гофмаршала лорда *Fortescue* и оберъ-каммергера графа Спенсера, кои имѣли честь поднести Ея Величеству адрессъ верхней палаты на тронную рѣчь. Послѣ милостиваго отвѣта на оный, Королева съ своимъ супругомъ отправилась въ Виндзоръ.

sul mieszkać będzie w Kap, stolicy posiadłości angielskich w téj części Afryki, i pobierać płacę 20 000 fr. rocznie. Minister zażąda niebawem od Izb na ten cel kredytu.

— Akademia Historyi wybrała w tych dniach swoich urzędników na rok 1847, a P. Martinez de la Rosa, Poseł hiszpański, obrany został jéj Prezesem.

— Niedawno ogłoszono zbieranie składek dla Irlandczyków; z ogłoszonych dwóch list dowiadujemy się, że te nader korzystnie wypadły, bo już przesłano 11,000 fr. do Dublina.

— Rada municypalna Paryzka uchwaliła 260,000 fr. na rozdawanie ubogim chleba, w drugiéj połowie stycznia. Właściciele domów rozdawać będą bilety.

— Słychać, że gwardya narodowa przywróconą będzie w miastach, gdzie była już oddawna rozwiązaną.

— Bank francuzki otrzymał znowu znaczny transport sztab srébrnych, nadesłanych mu z Londynu. Mennice są czynne, biją bowiem ciągle talary pięcio-frankowe.

— P. Scribe, znakomity pisarz dramatyczny, złożony jest chorobą śmiertelną.

Dnia 29 *stycznia.*

Moniteur zawiera dziś królewskie postanowienie, mocą którego, prawo przez Izby przyjęte względem dowozu zagranicznego zboża, ma natychmiast wejść w wykonanie, i drugie, według którego kukurydza i gryka w ziarnach i mące, przy wywozie z Francyi, opłacać mają aż do dnia 31 lipca najwyższe cło ustanowione w taryfie z dnia 15 kwietnia 1832 roku.

— *La Presse* mówi o niezadowoleniu Królowéj Wiktoryi z Lorda Palmerstona. Listy bowiem tego Ministra, miały wpaść w ręce Królowéj Portugalskiéj, z których się wykrywa, że Lord miał bezpośredni żywy udział w powstaniu portugalskiém, spodziewając się, że gdyby powstanie odniosło zwycięztwo i Donna Marya została usuniętą z tronu, wywołałoby to reakcyą w Hiszpanii i Królowa Izabella upadłaby także. Kopie tych listów miały być przesłane Królowi Belgijskiemu.

— Od trzech tygodni znajduje się tu Ojciec Azar, Jeneralny Wikaryusz z Saidy i delegowany od Patryarchy Maronitów, który ma podać do rządu petycyą, podpisaną przez 329 Szeików Maronickich, w któréj ci, w imieniu swych ziomków upraszają Francyą o opiekę. Według dz. *Constitutionnel* P Guizot uznał stosowném nie udzielić mu dotąd posłuchania.

— Dziennik *Semaine* ogłasza list, pisany jakoby przez Abd-el Kadera do jednego francuzkiego Jenerała, w którym Emir oświadcza, że sam Marszałek Bugeaud, przez swe nieprzyjacielskie względem niego uczucia, jest winny wymordowania jeńców francuzkich; albowiem dawniéj, uwolnienie jeńców francuzkich w Tekedempt przyjął z lekceważeniem, a późniéj jednego z naczelników arabskich, który miał się z nim porozumieć względem wymiany jeńców, kazał do więzienia wrzucić. Tym sposobem, jeńcy stali się ofiarą oburzenia Arabów, które Marszałek Bugeaud obudził. W końcu Emir prosi o dobrze przyjęcie jego posłannika, z życzeniem przywrócenia spokojnych stosunków. Ten posłannik odesłany został napowrót pod eskortą.

— Zeszłéj nocy zakończył życie P. Jaubert, Par Francyi, członek Instytutu i teść P. Dufaure, Deputowanego.

— Xiążę Sabran, Par Francyi, umarł przed kilku dniami w Marsylii.

— Pewna przed niedawnym czasem zmarła we Francyi dama, zostawiła testament, w którym przeznacza 120 000 franków na roczne wspieranie poznanych, a godnych wsparcia talentów, już to literatów, już wszelkich innych artystów.

Anglia.

Londyn, 22 *stycznia.*

Onegdaj, w pałacu Buckingham, dawała Królowa posłuchanie Wielkiemu Marszałkowi dworu, Lordowi Fortescue, i Wielkiemu Szambelanowi, Hr. Spencer, którzy złożyli jéj adress odpowiedzi Izby Wyższéj na mowę tronową. Monarchini udzieliła im łaskawą odpowiedź, a następnie wróciła z małżonkiem swoim do Windsoru.

— На вчерашнемъ засѣданіи нижняго парламента, Лордъ Джонъ Россель предложилъ обѣщанный имъ прежде проектъ: относительно совершеннаго уничтоженія пошлинъ на иностранный зерновый хлѣбъ по 1-е Сентября с. г., а также относительно пріостановленія до того же времени существующаго закона на счетъ мореходства, касающагося привоза хлѣба. Оба проекта приниты были единогласно, и составленный на основаніи оныхъ билль, прочитанъ былъ въ первый разъ. Оппозиція не оказывала никакого сопротивленія; одинъ только лордъ Бентинкъ старался сначала воспротивиться перемѣнѣ закона о мореходствѣ, при чемъ, сильно возставая противъ спекулянтовъ по торговлѣ хлѣбомъ, увлеченъ былъ до того, что, изъяснился между прочимъ такъ: „если бы я былъ первымъ министромъ, тотчасъ приказалъ бы всѣхъ ихъ повѣсть за ноги.“— На этомъ же засѣданіи, лордъ Пальмерстонъ упомянулъ объ увѣдомленіи, полученномъ изъ Вашингтона, что каждый иностранецъ, найденный въ службѣ на военномъ мексиканскомъ кораблѣ, будетъ признаваемъ пиратомъ; въ слѣдствіе сего онъ посредствомъ англійскаго посланника въ Вашингтонѣ велѣлъ объявить американскому правительству, что надѣется, что такая угроза не будетъ приведена въ исполненіе по крайней мѣрѣ относительно англійскихъ подданныхъ.

— Въ верхнемъ парламентѣ лордъ *Fortescue* прочелъ отвѣтъ Королевы, послѣдовавшій на поднесенный Е. В. вчера адрессъ палаты. Отвѣтъ сей, по обыкновенію очень краткій, слѣдующаго содержанія: „Милорды! благодарю васъ за изъявленіе вами преданности къ моему престолу и лично ко мнѣ. Будте увѣрены, что усерднѣйшее мое желаніе состоитъ въ томъ, чтобы всегда содѣйствовать вашимъ стараніямъ, стремящимся къ обезпеченію благосостоянія моего народа.“

— Дирекція англійскаго банка положила вчера возвысить дисконто до 4 проц. На биржѣ раздѣляли мнѣніе, что не смотря на неблагопріятствующее время, заемъ для Ирландіи сдѣлался неизбѣжнымъ. Здѣшніе капиталы необходимы для желѣзныхъ дорогъ, а при этомъ огромныя суммы выходятъ за границу за зерновый хлѣбъ. Полагаютъ, что выдача правительствомъ казенныхъ облигацій, съ успѣхомъ удовлетворитъ настоящимъ нуждамъ.

— Изъ Гласгова отъ 17-го числа с. м. сообщаютъ: въ городѣ нашемъ былъ большой пожаръ. Нѣсколько магазиновъ и домовъ сдѣлались добы чею пламени. Убытки простираются слишкомъ на 100,000 ф. ст.

23 *Декабря.*

На вчерашнемъ засѣданіи нижняго парламента, по прочтеніи отвѣта Королевы на адрессъ, оба билля — о зерновомъ хлѣбѣ и мореходствѣ, послѣ весьма непродолжительныхъ преній, прочитаны были въ второй и третій разъ, и, какъ окончательно принятые, отосланы въ верхній парламентъ. За симъ канцлеръ счетной палаты предложилъ проектъ билля о дозволеніи употреблять сахаръ въ винокурняхъ, который также принятъ былъ единогласно.

— На сегоднишнемъ засѣданіи верхней палаты, прочитаны были въ перный разъ, принятые нижнимъ парламентомъ, билли: о зерновомъ хлѣбѣ и мореходствѣ; причемъ лордъ Станлей объявилъ, что онъ сильно сожалѣетъ о томъ, что употребленіе сахара на винокурнямъ дозволено парламентомъ. Изъ сего заключаютъ, что оппозиція въ этомъ отношеніи будетъ оказывать сопротивленіе министрамъ.

— Сегодня бы о въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ засѣданіе кабинета, на коемъ присутствовали всѣ министры.

— Въ Ямайской газетѣ извѣщаютъ о смерти одного негра изъ Спенипітоуна, по имени Джона Кроуфорда Рикется. Этому негру было сто сорокъ два года отъ роду, и за двѣ недѣли до своей смерти онъ былъ совершенно здоровъ и владѣлъ всѣми своими способностями.

Италія.

Римъ, 14 *Января.*

Вчера изумленный Римъ былъ свидѣтелемъ событія, небывалаго здѣсь въ продолженіе слишкомъ четырехъ столѣтій. Папа лично произнесъ проповѣдь съ амвона. Слухи, что это когда либо случится, носились, правда, давно, но никто не смѣлъ имъ вѣ-

— Na wczorajszém posiedzeniu Izby Niższéj, Lord John Russel wniósł zapowiedziany przez siebie projekt: względem zupełnego zniesienia cełł od zagranicznego zboża aż do 1 września b. r., oraz względem zawieszenia do tegoż czasu istniejących praw o żegludze, tyczących się przywozu tegoż zboża. Oba projektą przyjęte zostały jednomyślnie i ułożony na ich zasadach bill, odczytany został poraz piérwszy. Oppozycya nie stawiła żadnego oporu; sam tylko Lord Bentinck usiłował z razu przeciwić się zmianie praw o żegludze, przyczém powstając gwałtownie przeciwko spekulantom w handlu zbożowym, zapędził się tak dalece, iż z powszechném rozweseleniem Izby, wyraził się między innemi: „że gdyby był piérwszym Ministrem kazałby ich natychmiast wszystkich powiesić za nogi.“ — Na témże posiedzeniu, Lord Palmerston wspomniał o zawiadomieniu otrzymaném od Stanów-Zjednoczonych, że każdy cudzoziemiec, znaleziony w służbie na wojennym okręcie mexykańskim, uważany będzie jako pirat; na co przez Ministra angielskiego w Washingtonie kazał oświadczyć rządowi amerykańskiemu, iż spodziewa się, że przynajmniéj co do poddanych angielskich, podobne zagrożenie nie wejdzie w wykonanie.

— W Izbie Parów, Lord Fortescue odczytał odpowiedź Królowéj, na podany Jéj wczoraj adress Izby. Odpowiedź ta, jak zwykle, bardzo krótka, brzmi jak następuje: „Milordowie! Dziękuję wam za oświadczenie wierności waszéj dla mojego tronu i mojéj osoby. Bądźcie przekonani najmocniéj, iż najszczerszém jest mojem żądaniem, wspierać zawsze usiłowania wasze, w celu pomnożenia szczęścia i pomyślności ludu mojego.“

— Dyrekcya banku angielskiego postanowiła wczoraj podwyższyć disconto do 4 proc. Na gieldzie panowało zdanie, że pomimo nieprzyjaznych okoliczności, pożyczka dla Irlandyi stała się konieczną. Tutejsze kapitały potrzebne są na koleje żelazne, a ogromne summy wychodzą za zboże za granicę. Mniemają, że wydanie przez rząd obligacyi skarbowych łatwiéj potrzebie zaradzić potrafi.

— Z Glasgowa piszą pod d. 17 b. m: Miasto nasze było widownią gwałtownego pożaru. Wiele magazynów i domów stało się pastwą płomieni. Szkody obliczają przeszło na 100,000 f. szt.

Dnia 23 *stycznia.*

Na wczorajszém posiedzeniu Izby Niższéj, po odczytaniu odpowiedzi Królowéj na adress, oba bile: zbożowy i żeglugi, po krótkich bardzo rozprawach, odczytane zostały poraz drugi i trzeci, i jako ostatecznie przyjęte, odesłane do Izby Lordów. Następnie Kanclerz Izby Skarbowéj, wniósł projekt do bilu o dozwolenie użycia cukru w gorzelniach, który też jednomyślnie przyjęto.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Izby Lordów, odczytano poraz piérwszy, przyjęte przez Izbę Niższą bile: zbożowy i żeglugi; przyczém Lord Stanley oświadczył, iż ubolewa mocno, że używanie cukru w gorzelniach przez tęż Izby dozwolone zostało. Wnoszą z tego, iż oppozycya w tym względzie zamierza stawić opór Ministrom.

— Dzisiaj odbywała się w ministerstwie spraw zagranicznych długa rada gabinetowa, na któréj wszyscy Ministrowie obecnymi byli.

— W gazecie Jamajskiéj donoszą o śmierci jednego Murzyna, z Spenishtown, imieniem John Crowford Richets, który miał 142 lata wieku, i na dwa tygodnie przed śmiercią czuł się zupełnie zdrowym na ciele i przytomnym na umyśle.

Włochy.

Rzym, 14 *stycznia.*

Dnia wczorajszego zdumiony Rzym był świadkiem zdarzenia, jakiego od cztérech już przeszło wieków nie widziano przykładu. Sam Papież miał kazanie z ambony. Wieści, że to kiedyś nastąpi, krążyły już wprawdzie oddawna, lecz nikt nie śmiał dawać im wiary. Głoszono

рить. Впослѣдствіи поговаривали, что Его Святѣйшество, во избѣжаніе излишняго стеченія народа, произнесетъ рѣчь только къ духовенству. Способъ, какимъ онъ вчера привелъ въ исполненіе свое намѣреніе, столько же геніаленъ сколько и неожиданъ. Въ этомъ день, по случаю октавы Богоявленія, совершается, обыкновенно, торжественная литургія, въ обширной церкви *S. Andrea della valle*, при чемъ знаменитый Римскій проповѣдникъ, отецъ Вентура, намѣревался произнесть поучительное слово; это обстоятельство привело въ церковь несмѣтное число разнаго званія народа жаждавшаго услышать рѣчь любимаго проповѣдника. Но кто въ состояніи описать общее удивленіе, когда вмѣсто отца Вентуры, (который одинъ только зналъ объ этомъ прежде), появился на амвонѣ самъ Папа. Въ краткой и преисполненной эвангелической простоты своей проповѣди, Его Святѣйшество объявилъ сперва, что уже давно чувствовалъ онъ необходимость изъявить чувства радости и благодарности своей, за оказываемые ему знаки преданности и любви, и преимущественно хотѣлъ поблагодарить свой народъ, за принесенное ему въ Новый Годъ поздравленіе, причемъ, — какъ изъяснился, — особенно растрогало его то, что весь собравшійся народъ, на апостолическое его благословеніе, единогласно отвѣчалъ: „Аминь.“ Основывая на этомъ дальнѣйшее продолженіе своего слова, Его Святѣйшество убѣждалъ въ немъ слушателей въ истинномъ Богопочитаніи, дабы Святѣйшее Имя Бога не было употребляемо напрасно, и не внѣшними только знаками, но также сердцемъ и дѣлами каждаго, всегда и повсюду было величаемо. За симъ говорилъ о важности и значеніи поста, посредствомъ коего церковь старается помогать духу въ побѣжденіи плотской порочности и похотливости, и въ освобожденіи отъ рабства оныхъ. При семъ приглашалъ всѣхъ присутствовавшихъ, чтобы они слова его повторили каждый въ своемъ семейномъ кругу. Краткая, но преисполненная силы и душевнаго умиленія молитва заключила проповѣдь. Произведенное на слушателей впечатлѣніе, не возможно описать. Преимущественно обратило вниманіе на себя это истинно апостолическое слово, чуждое всѣхъ украшеній, и однако, силою чувствованій и истины, глубоко убѣждающее и плѣняющее сердце. И потому во всемъ Римѣ составилось то общее мнѣніе, что Пій IX, своими дѣлами невѣрующихъ призываетъ къ вѣрѣ, а словомъ вѣрующихъ заставляетъ жить въ простотѣ эвангелической.

— Сегодня обнародованъ здѣсь декретъ о беатификаціи и канонизаціи свѣтской дѣвицы, родившейся въ Квито (что въ южной Америкѣ), *Маріи-Анны а-Езу де-Парадесъ*, скончавшейся въ 1645 году, на 27 году отъ роду, о коей канонизаціонный процессъ производился уже съ 1776 года въ конгрегаціи обрядовъ (*dei Riti*). Вчера Его Святѣйшество, на торжественномъ собраніи въ Квиринальскомъ дворцѣ, объявилъ передъ кардиналами: Микара и Альтіери, что онъ признаетъ дѣйствительность творимыхъ ею чудесъ, послѣ чего упомянутый выше декретъ единодушно былъ подписанъ.

Испанія.

Мадритъ, 15 Января.

Вчера начались въ сенатѣ пренія по проекту адресса. Президентъ министровъ, Г. Истурисъ пригласилъ коммисію объявить прямо, не скрывается ли въ проектѣ адреса враждебное намѣреніе, и можетъ ли правительство полагаться на содѣйствіе сената. Г. Бургасъ далъ отъ имени коммисіи двусмысленный отвѣтъ; но Г. Лузоріяда, другъ Олозаги и б. министръ юстиціи во время кратковременнаго его правленія, сказалъ, что въ проектѣ выражено справедливое порицаніе министерства, и что потому именно онъ и балотируетъ въ пользу проекта. Президентъ министровъ увѣрялъ, правда, что политическія отношенія къ иностраннымъ державамъ не подверглись ни какой перемѣнѣ, относительно же апостолической столицы получилъ даже извѣстіе, что 1 Декабря, на бывшей въ Римѣ конгрегаціи, назначено отправить въ Мадритъ легата. Не смотря на то, оппозиціонные члены одинъ послѣ другаго съ большимъ жаромъ нападали на кабинетъ; а генералъ Нарваэзъ объявилъ, что министры своими дѣйствіями доказали, что имъ недостаетъ силы и способностей для сохраненія блага престола и націи.

później, że Ojciec św., dla uniknienia zbytecznego natłoku ludu, przemówi tylko do samych duchownych; atoli sposób, w jaki wczoraj swój zamiar wykonał, był równie gienialny jak niespodziewany dla wszystkich. W dniu tym, jako w oktawę święta Trzech Króli, odbywa się zwykle doroczne solenne nabożeństwo w obszernym kościele *S. Andrea della valle*. Tą razą najsławniejszy kaznodzieja Rzymski, Ojciec *Ventura*, miał w nim mówić kazanie, a niezliczony tłum, ludzi wszelkich stanów, zebrany dla słuchania ulubionego mówcy, do natłoku napełniał kościoł. Lecz któż opisze zadziwienie powszechne, gdy w miejscu Ojca Ventury, (który sam tylko pierwéj o tém wiedział), ukazał się na ambonie sam Papież. W krótkiéj swéj i pełnéj ewanielicznéj prostoty przemowie, Ojciec św. oświadczył naprzód, iż oddawna czuł już w sercu swojém potrzebę wynurzenia uczuć radości i wdzięczności swojéj, że okazywane mu dowody wierności i przywiązania narodu; a zwłaszcza chciał podziękować ludowi swojemu, za złożone mu w dzień Nowego Roku życzenia; przyczém,— jak się wyraził— to go mianowicie wzruszyło, iż cały lud zgromadzony, na Apostolskie błogosławieństwo jego jednogłośnie odpowiedział: „Amen“. Biorąc ztąd pochop do dalszego ciągu swéj mowy, Ojciec św. upominał słuchaczy ku prawdziwéj czci Boga, iżby Najświętsze Imie Jego, nie było brane nadaremnie, i nie tylko w ustach i zewnętrznych oznakach, lecz też w sercu i czynach każdego, zawsze i wszędzie uwielbione było. Następnie mówił o znaczeniu ważności postu, przez który Kościoł usiłuje dopomagać duchowi do odniesienia zwycięztwa nad krewkością i pożądliwościami ciała, i do oswobodzenia się z jego niewoli. Przyczém wezwał wszystkich obecnych, aby te słowa jego powtórzyli każdy w swém kole. Krótka, lecz pełna ducha i gorącości modlitwa, zakończyła kazanie. Wrażenie uczynione przez nie na słuchaczach nie da się opisać w słowach. Nadewszystko zwracała uwagę, męzka, silna, prawdziwie Apostolska wymowa, wolna od wszelkich krasomówczych ozdób, a jednak,— bez względu nawet na osobę mówcy— samą mocą uczucia i prawdy, głęboko przekonywająca rozum i porywająca za serce. Ztąd też w całym dziś Rzymie, to ogólne utworzyło się zdanie, że Pius IX, jak postępowaniem swojém niedowiarków nawraca do wiary, tak przykładem słowa swojego, wierzących do prostoty ewanielicznéj prowadzi.

— Dziś ogłoszony tu został dekret beatifikacyi i kanonizacyi świeckiéj dziewicy z Quito (w Ameryce Południowéj), *Maryi Anny a Jesu de Paredes*, zmarłéj w r. 1645, w 27 roku życia, któréj kanonizacyjny process już od roku 1776 odbywał się w Kongregacyi Obrzędów (*dei Riti*). Wczoraj dopiéro Papież, na uroczystém zgromadzeniu w pałacu Kwirynalskim, oświadczył przed Kardynałami: Micara i Altieri, iż uznaje prawdziwość przyznawanych jéj cudów, poczém wspomniany wyżéj dekret jednomyślnie uchwalony został.

Hiszpania.

Madryt, 15 stycznia.

Wczoraj rozpoczęły się w Senacie rozprawy o projekcie do adressu. Prezes Ministrów, P. Isturiz, wezwał Kommissyą aby oświadczyła bez ogródki, czy w projekcie do adressu ukryty jest zamiar nieprzyjaźny względem Ministrów, lub czy rząd może liczyć na wsparcie ze strony Senatu. P. Burgos dał w imieniu Kommissyi dwuznaczną odpowiedź, ale P. Luzuriaga, zaufany przyjaciel Olozagi i Minister sprawiedliwości w czasie krótkiego jego zarządu, wynurzył swoje przekonanie, że w projekcie wyrzeczona jest słuszna nagana ministerstwa, i że dla tego właśnie za projektem głosuje. Prezes Ministrów utrzymywał wprawdzie, że stosunki polityczne z zagranicą nie doznały rzeczywiście żadnéj zmiany, a co do Stolicy Apostolskiéj, tedy otrzymał właśnie wiadomość, że w d. 1 grudnia, na kongregacyi w Rzymie uchwalono wysłanie legata do Madrytu. Mimo to, członkowie opozycyi występowali jeden po drugim z coraz gwałtowniejszemi zarzutami przeciw gabinetowi, a Jenerał Narvaez oświadczył, iż Ministrowie każdym czynem swoim dowiedli, iż im zbywa na siłach i zdolnościach do czuwania nad dobrem tronu i narodu.

— Умѣренные члены конгресса собрались вчера вечеромъ, чтобы посовѣтоваться между собою насчетъ выбора президента. Министръ внутреннихъ дѣлъ объявилъ, что это избраніе совершенно безразлично для кабинета, лишь бы оно не пало на кого нибудь изъ членовъ прогрессистской партіи. Никто изъ присутствовавшихъ неотозвался въ пользу министровъ, и одно уже это молчаніе убѣждаетъ въ томъ, что они не могутъ полагаться на содѣйствіе конгресса.

— По повелѣнію правительства, Олозага отвезенъ изъ Пампелуны къ французской границѣ, гдѣ выпущенъ будетъ на свободу.

— 10-го числа вспыхнулъ въ Пампелунѣ мятежъ, но былъ вскорѣ подавленъ. Правительство послало туда подкрѣпленія.

— Вчера правительство получило извѣстіе, что Карлистскіе генералы Эліо и Саріатеги, сопровождаемые многими другими Карлистскими офицерами, вторглись 11-го числа, въ Наварру, чрезъ Сагаррамурди.

— Правительство приказало внезапно перемѣнить губернатора и гарнизонъ крѣпости Сантони, почитаемой Гибралтаромъ сѣверной Испаніи. Гарнизонъ Бильбао былъ усиленъ; въ Бургосѣ будетъ также сосредоточенъ отрядъ. Генералъ-капитанъ Галиціи соединилъ большую часть войскъ своего округа въ Санъ-Яго. Въ здѣшнихъ газетахъ увѣряютъ, что нѣсколько сотъ Наваррцевъ, прежнихъ приверженцевъ Дона Карлоса, собрались въ Ирахскомъ Монастырѣ близъ Эстельи, и рѣшились снова взяться за оружіе.

Португалія.

(*Изъ англ. газ*)

Пароходъ „Мадридъ“ привезъ извѣстія изъ Лиссабона по 11-е Января, и изъ Опорта по 13-е. Салданья оставилъ Коимбру, въ которую онъ вступилъ 5-го Января, и 8-го продолжалъ свое движеніе къ Опорту. Въ этомъ городѣ и его окрестностяхъ сосредоточивались почти всѣ войска обѣихъ сторонъ, и въ слѣдующія двѣ недѣли ожидали рѣшительнаго удара. Во многихъ Лиссабонскихъ обществахъ вѣрили извѣстіямъ о союзѣ, заключенномъ между Опортскою юнтою и Мигелистами. Са-да-Бандейра сложилъ съ себя, по этой причинѣ главное начальство, и нѣкоторые другіе предводители отправились въ Англію. Дасъ-Антасъ, оставившій Коимбру, за двое сутокъ до вступленія туда Сальданьи, прибылъ въ Опорто 3-го числа; остальныя его войска, между которыми находится не болѣе тысячи человѣкъ регулярнаго войска, пришли туда 7-го. Въ Опортѣ стоятъ теперь подъ ружьемъ 12 или 13,000 человѣкъ. Мигелисты подходили въ большомъ числѣ, чтобы принять участіе въ защитѣ города противъ Салданьи. Городъ Віана объявилъ себя въ пользу Королевы. Въ Лиссабонѣ с ростость полиціи увеличивается съ каждымъ днемъ; до семисотъ человѣкъ сидятъ въ тюрьмахъ и въ числѣ ихъ многія богатыя и знатныя дамы.“

— Въ одномъ письмѣ изъ Мадрида, отъ 10-го Января, сообщаютъ: „Увѣряютъ, пишутъ въ *El Espanol*, хотя мы не знаемъ на какомъ основаніи, что Опортская юнта провозгласила Дона Мигеля Португальскимъ Королемъ. Эту рѣшимость приписываютъ отчаянному положенію, въ которое совершенное пораженіе Барона Бомфима поставило революціонеровъ.“

— Въ *Journal des Débats* пишутъ, „Мы получили письма изъ Лиссабона отъ 6-го н. м. Послѣдняя побѣда Маршала Салданьи ослабила партію Сентябрцевъ, но не привела ее въ уныніе. Извѣщаютъ даже, что многіе важные люди, остававшіеся до сихъ поръ нейтральными, объявили себя въ пользу инсуррекціи; между прочими Г. Кастельо Бранко, членъ Кассаціоннаго Суда и одинъ изъ богатѣйшихъ помѣщиковъ въ Королевствѣ, предложилъ инсуррекціи свои услуги и свое достояніе. Генералъ Повоа, начальствовавшій короткое время арміею Дона Мигеля, безусловно подчинился Опортской юнтѣ.

— Umiarkowani członkowie Kongressu zgromadzili się wczoraj wieczorem, dla porozumienia się między sobą względem wyboru Prezesa. Minister spraw wewnętrznych oświadczył, iż wybór ten jest całkiem obojętny dla gabinetu, byleby nie padł na którego z członków stronnictwa Progressistów. Nikt z obecnych nie podniósł głosu za stroną Ministrów, a samo to milczenie jest oczewistym dowodem, jak mało liczyć mogą na wsparcie ze strony Kongressu.

— Z rozkazu rządu, Olozaga odwieziony został z Pampelony do granicy franeuzkiéj, gdzie ma być wypuszczony na wolność.

— Dnia 10 stycznia wybuchnął bunt w Pampelonie, ale natychmiast został uśmierzony. Rząd wysłał tam niezwłocznie posiłkowe wojsko.

— Wczoraj rząd otrzymał wiadomość, że Jenerałowie Karlistów Elio i Sariategi, w towarzystwie wielu innych oficerów karlistowskich, przedarli się 13 stycznia do Nawarry przez Sagarramurdi.

— Rząd wydał nagły rozkaz zmienienia Gubernatora i załogi twierdzy Santony, uważanéj za Gibraltar północnéj Hiszpanii. Załoga w Bilbao otrzymała posiłek; w Burgos utrzymywać się będzie znaczny oddział wojska. Jenerał-Kapitan Galicyi zgromadził większą część wojsk swego okręgu w St. Jago. W gazetach tutejszych zapewniają, że kilka set mieszkańców Nawarry, dawniejszych stronników Don Karlosa, zgromadziło się w klasztorze Irachskim, niedaleko Estelli, i postanowiło znowu wziąść się do broni.

PORTUGALIA.

(*Z gazet angielskich*).

Parostatkiem *Madrid* nadeszły do Londynu wiadomości z Lizbony dochodzące do dnia 11, a z Oportó do 13 stycznia. Saldanha opuścił Koimbrę, do któréj był wszedł 5 stycznia, i dążył ku Oporto. W tém ostatniém mieście i jego okolicach skupiły się prawie wszystkie wojska obudwóch stron, i w ciągu dwóch następnych tygodni oczekiwano stanowczych wypadków. W wielu towarzystwach Lizbońskich dawano wiarę pogłoskom, o przymierzu zawartém między juntą w Oporto i Miguelistami. Sa-da-Bandeira złożył z tego powodu główne dowództwo, a kilku innych naczelników udało się do Anglii. Das-Antas, który opuścił Koimbrę na dwie doby przed wejściem tam Saldanhy, stanął w Oporto 3 go stycznia; reszta zaś jego armii, liczącéj nie więcéj jak 1,000 ludzi regularnego wojska, przybyła tamże d 7-go. W Oporto stoi teraz pod bronią 12 do 13,000 ludzi. Migueliści zbliżali się tam w wielkiéj liczbie, dla wzięcia udziału w obronie miasta przeciw wojskom Saldanhy. Miasto Viana oświadczyło się za stroną Królowéj. W Lizbonie surowość policyi z dnia na dzień się powiększa; około 700 osób siedzi już w więzieniach, a w téj liczbie wiele bogatych i znakomitych kobiet.

— W jednym liście z Madrytu, pod d. 10 stycznia, czytamy: Dziennik *El-Espanol* zapewnia lubo nie wiemy na jakiej zasadzie, że Junta w Oporto ogłosiła Don Miguela Królem Portugalskim. Krok ten przypisują smutnemu położeniu, w jakiém postawiła rewolucyonistów stanowcza klęska zadana Bomfimowi przez wojska Królowéj.

— W *Journal des Débats* piszą: Otrzymaliśmy listy z Lizbony pod d. 8 stycznia. Ostatnie zwycięztwo Marszałka Saldanhy osłabiło wprawdzie stronnictwo Septembrzystów, którzy mimo to jednak nie upadli zupełnie na duchu. Donoszą nawet, że wiele znakomitych osób, które dotąd zostawały neutralnemi, oświadczyło się za rokoszem; między innemi P. Castelo Branco, członek sądu kassacyjnego i jeden z najbogatszych w całém królestwie obywateli, ofiarował powstańcom swoje usługi i majątek. Jenerał Povoa, który przez czas niejaki dowodził wojskiem Don Miguela, poddał się bezwarunkowo Juncie w Oporto.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 4-го Февраля 1847 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*